

Olvasó

A kistarcsai és a nagytarcsai egyházközség havilapja

AZ ÖRÖK HAJNALCSILLAG

Az egyik filozófus a következőket írja: „Fokozatosan oda jutottam, hogy elfogadjam azt a kétségtelenül paradox tételt, amely szerint mindig önmagamból lesz önmagam árnyéka”. Talán nem is gondolnánk, de ez az Isten(ek)re is igaz. Gondoljunk csak a pogány istenekre. Ezek az istenek örökösen önmaguk korlátaiba ütköznek, hiszen nem tudnak saját vágyaik, érzelmeik, indulataik – szeretetük, haragjuk, gyűlöletük – fölé emelkedni, hanem ezek a fékezhetetlen erők rángatják őket. Így aztán önmaguk árnyékaivá lesznek.

De nincs ez másként az embereknél sem. *József Attila*, a szeniális költő esetében is láthatjuk ennek a fönti tételnek az igazát: saját élete árnyékolta be műveit. Meg kellett halnia ahhoz, hogy ne álljon saját művei útjában. Halála után három nappal(!) mindenki, azok is, akik addig kritizálták őt, emelkedett hangon jelentették ki: a valaha élt magyar költők között ő volt az egyik legnagyobb.

Nagybőjt feladata, hogy eltávolítsunk mindent, ami árnyékot vet önmagunkra. Nem kérdés, hogy a bűn sötéttségét kell fölszámolni. Az azonban nem egyértelmű, hogyan lehet a sötétséget „kidobni”, eltávolítani önmagunkból. Aki azt gondolja: a lelkiismeret-vizsgálat már önmagában fényt hoz a sötétben ülő emberre, annak ugyan igaza van, de csak részben. Lássuk a tényeket.

A Teremtő első tette az volt, hogy elválasztotta a világosságot a sötétstől (Ter 1,3), és mind a kettő Isten tettségére volt: „Az eget hirdetik Isten dicsőségét... Nappal a nappalnak adja át a szót, éjjel az éjjelnek adja tudtul” (Zsolt 19,2–3). Bár Isten a világosságba öltözik – „Világosságot vettél magadra, mint egy köpenyt” (Zsolt

104,2) –, a sötétség sem rejthet el semmit az ő életéből, cselekedeteiből: „... az éjszaka világos lenne, mint a nappal, a sötétség pedig olyan, mint a világosság” (Zsolt 139,12). Istent nem árnyékolja be semmi – önmaga sem. De vajon miért nincs „árnyéka” az Istennek? Mert nem önmagában jelenik meg. Önmagát a másokban, az Emberfiában mutatja meg.

Ahogy a világosság a sötétben világít (Jn 1,5), úgy Isten az emberben ragyogtatja föl önmagát. Még tovább lépve, mivel a bűn az embert kiszolgáltatja a szenvedésnek és a halálnak, ezért Isten éppen a szenvedés és a halál elfogadásával mutatja meg végtelen irgalmát és szeretetét.

Nagybőjt „világossága” éppen abban rejlik, hogy nem magunkkal foglalkozunk, hanem arra tekintünk, aki maga a világosság. Jézus pedig, a mi „hajnalcsillagunk” (*phosphoros* = *fényhordozó*) belép, beköltözik a szívünkbe (2Pét 1,19), hogy az ő szenvedésében és halálában megismertesse velünk az Atya irgalmas szeretetét.

Görbe József plébános

Tartalom:

Farsangoltunk	2
Kirándulás a Vértesben	4
Tavaszi nagytakarítás	5
Család éve	6
Ki(s)olvasó	7
Gondolat-olvasó.....	8

AZ ÚT

Állunk hideg kövön...
Áldva, kit elítéltek mindhalálra
És az utat járva, megyünk, mind utána...

Hegyünk, mely előttünk magasodik
Messze, messze. Az út köves, éles,
Sokasodik a nép, aki szeretetre éhes.

Anyám arca, néhány segítő kéz és
Esdeklő szempár mely az égre néz,
Vigyázzák csukló lépteim.

Állok a hegyen, látom a mások által
Cipelt kereszttek sorát, tudom
Várnak ránk valahol.

Sötét lesz, majd újra fény,
A feltámadás a remény
És eggyé válunk végtelen utunkkal.

Jávor Mária

KICSIK FARSANGI MULATSÁGA

A Baba-mama klub, az ovis és alsós gyerekek farsangi mulatságát február 26-án tartottuk a plébánia közösségi termében. Nagy-nagy örömünkre igen sok gyermek eljött a rendezvényre, és a képek tanúsága szerint jól érezték magukat.

A program első részében a Kölcseyiskola negyedik osztályos hittanosa „Én elmentem a vásárra” címmel bábelőadást tartottak a kicsiknek. A folytatásban mindenki bemutathatta a jelmezét, és ezért jutalomban is részesült. *Hutter Anett* és *Pintér András* tanító úr megtáncoltatta a gyerekeket, népi játékokat tanított nekik.

Akik elfáradtak, azok kézműveskedhettek *Adamcsek Marika* néni és *Baran Szilvi* segítségével. Nagyon ötletes farsangi álarcok készültek.

Nem maradt el a vetélkedő sem, amiben kipróbálhattuk, milyen is késsel-villával kibontani a csokoládét és időre megenni. A picik szörpivásban mérték össze tudásukat. A programot tombolahúzással zártuk, a sok felajánlott ajándéknak köszönhetően senki sem ment el üres kézzel.

Köszönjük a szülők támogatását és részvételét!

NAGYOK FARSANGJA

Felső és középiskolás gyerekek külön farsangoltak március 5-én. Saját maguknak szervezték meg a programot, készítették a szendvicseket. Mindenki hívta a barátját, így ők is szép számban összegyűltek. Akinek volt kedve, táncolt, aki beszélgetni akart, az a másik teremben megtehetette, lehetett biliárdozni, csocsózni is.

A mulatság végén jókedvűen mosogattak és pakoltak a fiatalok, elmondták, hogy jó kis bulit sikerült összehozniuk.

Szerencsére sok fiatal van a közösségünkben, igaz, nehéz őket összehozni. Ez a ren-

dezvény is azt bizonyítja, hogy van igényük egymás társaságára, össze tudnak fogni, ha kell.

Jó lenne, ha a szülők is támogatnák a közösségbe tartozást, és küldenék gyerekeiket az ifjúsági csoportba és a klubba. Minden pénteken lehetőség van közös játékokra 16–18 óráig a plébá-

nián, illetve a középiskolásoknak közös beszélgetésre szintén pénteken 17 órától.

A farsangi beszámolókat Méhes Zsuzsa hitoktató írta

NYÁRI HITTANOS NAPKÖZIS TÁBOR

Ezen a nyáron immár negyedik alkalommal nyílik lehetőségünk a plébánia szervezésében napközi otthonos hittanótábor megrendezésére. Nagy szeretettel várjuk hatéves kortól azokat a gyerekeket, akik szívesen töltenének egy hetet kis közösségünkben. A tábor ideje alatt kirándulással, uszodázással és sok-sok játékkal szeretnénk kellemesé tenni a nyári szünetet.

Hittanótábor időpontja:
július 4-8.

Helyszín: **kistarcsai plébánia**
A napi programok kezdése: **8 óra**

Napi programok vége: **17 óra**

Ellátás: **teljes ellátás**

A tábor előzetes költsége:

5.500 Ft/fő/hét

Jelentkezési határidő: **május 31.**

A tábor költségének befizetési határideje: **július 2.**

Előleg: **1.000 Ft**

Ha gyermekük szeretne részt venni a táborban, akkor jelentkezési lapot lehet kérni a sekrestyében és a hitoktatóktól.

Szeretnénk, ha anyagi okok miatt senki sem maradna le a táborozásról. Ilyen irányú segítségért a szülők keressenek meg személyesen, hogy segíteni tudjunk.

A táborozással kapcsolatban szülői értekezletet tartunk július 2-án 9.45-kor (a szentmise után) a plébánia közösségi termében, ekkor ismertetjük a tábor pontos programját is.

A táborozással kapcsolatban szívesen állunk a szülők rendelkezésére a 06-70/225-3060-as telefonszámon vagy a mehes.zsuzsanna@gmail.com e-mail címen.

*Méhes Zsuzsa
táborvezető*

EGYHÁZKÖZSÉGI FARSANG

A kistarcsai katolikus közösség életében február 26. mozgalmas nap volt. Délután az egyházközség legfiatalabbjai gyűltek össze a plébánián farsangi ünneplésre, egy kellemes, közösen eltöltött délutánra. S míg a legapróbbak épp kezdtek belemelegedni a játékba, pár száz méterrel odébb, a Kölcsey Ferenc Általános Iskola ebédlőjében az utolsó simitásokat végezte az esti bál

kis szervező csapata. Bár az időpontot és a helyszínt alig egy hónappal a kitűzött nap előtt sikerült csak véglegesíteni, a felfokozott érdeklődés már az előkészületek heteiben érezhető volt. A kétszáz belépő tíz nap alatt elfogyott, így az érdeklődés hiánya miatt már láthatóan nem kellett aggódni. Este hét órától érkeztek is sorban a vendégek, majd a rövid megnyitó beszédekkel követően a *Kéknéfelejcs* népdalkör kezdte felfokozni igazán a hangulatot egy nagyon szép dalsokkal. Őket *Adamcsek Ronald* két vidám meséje követte, mely immár a kacagást is belecsempészte az estébe. A bőséges, finom vacsorát *Szmatana Andrea* tanítványainak fantasztikus ének produkciója kísérte, melyet a minden egyes előadó után felzúduló tapsözönnel köszönt meg a népes vendégsereg. A hajnalig tartó tánc – melyhez a talpalávalót *Kohajda Tamás* szolgáltatatta – tetőpontját *Dolhai Attila* fantasztikus, magával ragadó lendületű fellépése hozta. Éjfélkor a felajánlott, két asztalt dugig megtöltő tombola ajándékok kisorsolása közben pihenhettek egy kicsit a fáradó táncosok, akik közül a legkitartóbbak majd hajnali négyig adták munkát Tamásnak. Kapuzárás után joggal gondolhat-

tuk, hogy mindenki kellemes bál emlékekkel tért haza. Itt be is lehetne fejteni a beszámolót, de ezen az estén ennél sokkal több történt!

Szinte kézzel foghatóvá vált a kistarcsai közösség páratlan segítő ereje. A bált ugyanis jótékony céllal szervezte a karitás csoport. S e cél nem remélt egységben mozgatta meg a várost, a szervezés első pillanatától kezdve ön-

zetlen segítséget övezte, segítette a munkát. Az önkormányzat és a Kölcsey Ferenc Általános Iskola vezetése térítés nélkül bocsátotta rendelkezésre a termet, a konyha személyzete egy szabadnapját áldozta fel zokszó nélkül, fellépő-

ink önzetlen segíteni akarással vállalták a szereplést, a tombola felajánlások pedig mind számukban, mind értékükben minden várakozást meghaladóan nagylelkűek voltak. A szervezésben és a lebonyolításban a hitoktatók, a Mária Légió tagjai, valamint az egyházközség fiataljai nyújtottak pótolhatatlan segítséget. S tette ezt mindenki egy cél érdekében: egyházközségünk és a kistarcsai rászoruló megsegítéséért. Nincs rá lehetőség, hogy mindenkinek személy szerint megköszönjük azt, amit e cél érdekében tett. Hisz mindenki, aki belépőjegyével vagy egy támogatói jeggyel, pár óra munkával, egy tálca süteménnyel, egy üveg borral vagy a legkisebb felajánlott ajándékkal hozzájárult ehhez

az estéhez, mind csak hálás köszönetet érdemel, és áldozatos jóságát az Isten fizesse meg!

Az egyházközségi karitás csoportok részére készített iránymutatás szerint „a karitás csoportnak fontos, hogy legyen közösen készített munkaterve... a csoport tudja, tisztázza, hogy mik a határai, mi az, amit fel tud vállalni. Ne akarjunk túl sokat, inkább keveset, *kis lépésekben haladjunk*, ez minden területen érvényes.” A kistarcsai csoport október végi megalakulását követően adventben több tucat rászoruló segítette meleg pulóverekkel, majd februárban több mint kétszáz résztvevővel jótékonyági bált szervezett. Vajon eltértünk a javasolt úttól, és nagyot léptünk? Meglehet, egy külső szemlélő számára. De aki egy kicsit is részesévé vált e röpké négy hónapban a kistarcsai karitás munkának, az tapasztalhatta, hogy ebben a közösségben óriási, mélyen lapuló karitatív erő van! S egy ilyen páratlan erejű, tenni akaró és tudó karitatív közösséget megismerve ez már ténylegesen nem számít nagy lépésnek. S mi a következő lépés? Meg kell találnunk azokat a testvéreinket, akik valamilyen akadályoztatásuk okán a közösségtől picit eltávolodva, mindenfajta segítség nélkül, talán reményüket már teljesen elvesztve élnek napjaikat. Meg kell találnunk őket, meg kell ismernünk a problémáikat, meg kell tudnunk, miben vágnak – kimondatlanul is – segítségre! Ez most a kistarcsai közösség, a karitás csoport elsődleges célja, amihez kérjük égi pártfogónk, Kalkuttai Teréz Anya közbenjáró segítségét!

Lengyel Dávid

KÓRUSKIRÁNDULÁS A VÉRTESBEN

Elég nehéz olyan helyet találni Magyarországon, ahol még nem járt a kistarcsai Vivace Kórus. Az elmúlt tíz év alatt föltérképeztük kis hazánk legszebb kirándulólhelyeit és ehhez kapcsolódóan a helyi nevezetességeket: templomokat, múzeumokat, várakat, borospincéket. Ez alkalommal a Vértesben jártunk.

Március idusán kiszámíthatatlan az időjárás: hol esik, hol fúj. Nekünk szerencsénk volt: szikrázó napsütés, kellemes tavaszi meleg kísérte utunkat. A szombati elővételezett osztálymisével indítottunk, majd vasárnap reggel nekivágtunk a Dunántúli-középhegységnek. A találkozót Majkpusztára szerveztük. Kisebb-nagyobb eltérések után mindenki szerencsésen megérkezett, és itt egy ismerős segítségével meglátogattunk egy ma is szép állapotban lévő vízimalmot. Ezután a híres „néma barátok”, a kamalduli rend magyarországi emlékhelyét néztük meg. Elég nehezen vettük tudomásul (főleg a lányok), hogy ezek a szegény remeték egy évben összesen kétszer három napot beszélhettek, akkor is csak az apátság falai között. Szigorú napirend szerint éltek mindennapjaikat nyolcvan négyzetméteren és az ahhoz tartozó ugyanakkora kertben. Betegségüket egy, az ablakba kitett gyertyával jelezték, így várván a laikus testvér segítségét. II. József Magyarországon

beszüntette a rendet, mivel nem végeztek „hasznos munkát”, de Lengyelországban még mindig működnek, sőt, Amerikában divatosná vált ez a szerzetesrend. Mindenesetre mi megállapítottuk, hogy maradunk a jól megszokott hangos és „gyerek után szaladgálós” életünknel.

Túljutván az első megrázkódtatáson, elgurultunk a szálláshelyünkre, a vértesboglári Lovastáborba. Itt az ebéd elfogyasztása után részt vettünk egy érdekes lovasbemutatón, amikor még

senki sem sejtette, hogy egy órán belül mindenki lóra fog pattanni. A lovászunk óriási biztonsággal és szeretettel neveli a lovait, egy, az indiánoktól átvett módszerrel éri el, hogy bármilyen agresszív behatás nélkül a lovak szó nélkül engedelmeskednek a lovagolni vágyónak. Így történt, hogy először csak a bátrabbak – főként a gyerekek –, később pedig a két kismama kivételével mindenki lovagolhatott. A másfél éves kisfiam olyan biztonsággal és természetességgel ült a nagy Benő hátán, mintha csak az etetőszékében csücsülne, közben pedig simogatta, becézgette a lovat. Míg a felnőttek próbálgatták a lovaglást, a gyerekek nyugodtan homokoztak a lovak között, senkinek sem kellett aggódnia, hogy baj történhet. Az ügyesebbek eközben falat másztak, és a csúcsról lecsusszantak egy drótkötélpályán.

Délután ötre mindenki kellőképpen elfáradt. Szokásunkhoz híven minden kóruskirándulás alkalmával megkóstoljuk a helyi borokat. Most a Sáfrán Pincészetre esett a választásunk. Míg a borozók vígan kóstolgatták a móri borvidék finom nedűjét, addig a sofőrök egy kis hagymás zsíros kenyér és üdítő kíséretében szórakoztatták egymást. A szálláson finom babgulyással vártak bennünket, így estére meglelt az alaphangulat. Késő este kezdetét

vette a szokásos vetélkedő, melynek pontjai az elmúlt nap látnivalóiból, logikai és műveltségi feladatokból, március 15-éhez kapcsolódó kérdésekből és ügyességi feladatokból álltak. A győztes csapat egy üveg helyi bort és egy doboz csokit nyert. Természetesen együtt fogyasztottuk el a nyereményt, hiszen mindenki teljes bedobással vett részt a vetélkedőn.

Másnap reggel mindenki kicsit fáradtan ébredt, az idő is elég szomorkás volt. A csapat nagy része szkeptikusan állt a túra gondolatához, de mi nem engedünk a kételkedőknek. A szállásadónk felajánlott jó pár esőkabátot, ezért már nem volt helye a nyafogásnak. Ráadásul reggeli után csatlakoztak hozzánk még a kórusból, akik csak egy napra érkeztek. Végül elindult a csapat. Mire a hosszú konvojval megérkeztünk az első állomáshoz, kisütött a nap. Így már vidáman indultunk a Báraczházi-barlang nyílásához. A barlang üregei olyan szűkek voltak, hogy egyes helyeken csak kúszva, kapaszkodva, oldalazva fértünk el. A gyerekeket külön vittük be, hogy ők se maradjanak ki a nem mindennapi élményből. A kisfiúknak főleg a denevér tetszett. Ezután átkocsikáztunk Vérteskozmarára, innen indult a gyalogtúra. A gyönyörű műemlékfalu

minden háza megérne egy fotót. Szerecsére a túra alatt végig sütött a nap, nem is vettük észre, hogy elment az idő a csendes beszélgetések közben. Váragesztesre érve fölkapattunk a várhegyre, ki pocakosan, ki háti hordóban, ki kapaszkodva. A várba érve nagy középkori lakomát csaptunk, a tányérokon szinte semmi sem maradt. Délután visszatértünk a szállásra, lovagoltunk, falat másztunk, kosaraztunk. Az esti paprikás krumpli után a társaság nagy része a fáradságtól elbágyadva ücsörgött, dülöngélt, a gyerekek persze még játszottak a léghokival, csocsóval, biliárral.

Mire ágyba kerültünk, mindenki könnyen elaludt.

Másnap délelőtt még kaptunk egy bónuszlovaglást, ennek fejében viszont magunknak kellett lepucolni a lovakat. Rögtön nem lett olyan vonzó sport a lovaglás. Miután elhagytuk a szállást, hazafelé még megálltunk néhány érdekes látnivalónál. Fölkerestünk egy romtemplomot, ahol a lelkes geocachingelők újabb kincset találtak a furfangosan elrejtett kincsesládában. Ezután a gánti egykori bauxitbányát látogattuk meg, ahol sokmillió éves fossziliákat találunk. Még két érdekességet ejtettünk útba, az egyik a Csákerény közelében lévő dombvidék, ahol a szerelmesek különböző kövekből üzeneteket írnak egymásnak, így mindenki elolvashatja szívük választottjának nevét. Végül a Csókakői várhoz másztunk fel, ahonnan csodálatos kilátás nyílik a környező településekre.

Elcsigázottan, de élményekkel gazdagodva tértünk vissza Kistarcsára. Reméljük, hogy máskor is ilyen sokan vesznek részt a kóruskiránduláson. Akinek kedve támad (akár tud énekelni, akár nem), bátran jelentkezzen a következő kiruccánásunkra, amit ősze tervezünk.

Pintérmé Hutter Anett

Továtűnnek a dermesztő, sötét hajnalok, amikor csak a Szentlélek gyűjtögetta eszméletünk gyertyáit az imádságban, sorban élesztve a fényeket, akár egy ünnepi szentmisében (eszünkbe juttatva a gyermekkor verses sorait: „Szívem első gondolatja / Hozzád száll fel Istenem!”).

El kell tüzelni minden fölösleges lomot, ki kell takarítani a házat, a kertet, újtára indítani életünk hajóját az ébredő természet hívogató hullámain.

Tavaszi nagytakarítás: sokféle értelemben használják ezt a kifejezést.

A keresztények számára a hamu a bűnbánat jele, arra is utal, hogy lelkünkben is el kell égetni a rosszat, de magunktól nem volnánk képesek megszabadulni tőle. A bűnbánat szentsége nélküli öszövségi ember csak reménykedhetett benne, hogy talán Isten valaha megbocsátja bűneit és nem kerül a babiloniak óta rettegett alvilágba, „ahol poshadt vizet isznak”, és más szörnyűségek várnak rájuk. A megváltás műve verte le

TAVASZI NAGYTAKARÍTÁS

„a pokol zárait”, aminek jelentőségét csak a nagybajtban foghatjuk föl igazán, ha Urunkat, Jézus Krisztust elkísérjük azon az úton, amelyen a váltságdíjat megfizette értünk. Hogy ne csak kérhesük: „bocsásd meg a mi vétkeinket”, hiszen kézzelfogható közelségbe hozta a megbocsátást, azzal a feltétellel, hogy „miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek”. Ugyanis „a békéhez vezető egyetlen út a megbocsátás” (II. János Pál pápa 2001-es nagybajti üzenete).

Belső békére van szükségünk és az emberiségnek is talán ez hiányzik leginkább. Minden szentmisében ezt kérjük, „Az Úr békéje legyen veletek mindenkor!” szavakkal.

Belső, lelki megtisztulásunkat azonban követnie kell társadalmi és anyagi környezetünk megtisztításának is, ezt a jóra való szándék követeli meg tőlünk. Szent Pál mondja: nem élhettek úgy,

mint a pogányok, tehát életmódunkat meg kell változtatnunk. Az Isten által alkotott javakat nem szabad prédául kaptuk. Ez sok mindent jelent, többek között azt is, hogy nem szennyezhetjük tovább lakóhelyünket, levegőnket, vizeinket, élelmiszereinket, nem pusztíthatjuk erdeinket, bennük a sok szép madarat, melyekről már *Balassi Bálint*(!) írja: „kivel ember ugyan él”. Hasznos élőlények nélkül ugyanis élethetlenné válik ez a bolygó, amelyet utódaink számára kell megőrizni! Gyökeres fordulat nélkül végképp kilátástalannak látszik az emberiség megmaradása, melyet a „fenntartható fejlődés” hamis csábításával sem sikerült jobb útra téríteni. Ellenkező esetben csak a csodavárás lehetősége marad. A kereszténységre éppen nem a tétlen csodavárás a jellemző, ezért ebben a tekintetben is vannak mindnyájunknak kötelességei önmagunk és a jövő nemzedékek érdekében, képességeink és lehetőségeink szerint.

Dr. Szám László

A CSALÁD ÉVE

2. rész: Az egyház a családokért

A Szentatya vezetésével 1980. szeptember 26-án 216 zsinati püspök atya, sőt civilek is tartottak sorozatos megbeszéléseket Rómában. A megbeszélések témája: a keresztény család szerepe az egyházban és a társadalomban. Nem véletlenül beszéltek a püspök atyák e témáról. A családi életnek fontos feladatai vannak az egyházban és a társadalomban. A keresztény felfogás szerint a Jóisten egy külön kis várat, védett helyet akart készíteni, felállítani az ember számára, ez pedig a család. A család legyen az a nyugodt hely, ahol az új nemzedék megszentelődik, testi- leg, szellemileg és lelkileg erősödik, felnő. A család legyen az a nyugodt hely, ahol az egyik generáció a másik kezébe adja át az élet stafétabotját. A családban nemcsak a földi feladatokat kell megoldania, hanem a földön túli örök feladatokra is fel kell készítenie. Minden idelent kezdődik, és odafent végződik. Minden emberi élet ide- lent virágzik, de odaát hozza meg a gyümölcsét. A családi élet nemcsak a földi élet forrása, hanem az örökkévalóságé is. A család az a hely, ahonnan útnak indulnak azok, akik az örök élet győzelmi helyeit el fogják foglalni. A család nemcsak a társadalomra, nemzetre nézve fontos, hanem fontos Jézus Krisztus egyházára is. A családokból kerülnek ki a hívek milliói, akik az egyházat alkotják. A keresztény családok erejével vagy gyengeségével, értékével vagy értéktelenségével, erényeivel vagy bűneivel emelkedik vagy süllyed az egyháznak az élete is. Ha a keresztény családokban meggyengül a hit és a tiszta erkölcs, beteges és vérszegény lesz az egyház élete is. Ha viszont erős bennük a hit és az erény erős és szép lesz az egyház élete is. Az egyháznak nagyon fontos, milyen a hívei családi élete.

Nem tudjuk, milyen sors vár az úgynevezett művelt nyugatra és benne Krisztus egyházára. Annyi azonban bizonyos, hogy Európa sorsa attól függ, sikerül-e új keresztény kultúrát felépí-

teni benne, mert a régi már nincs meg, összeomlott. És az is bizonyos, hogy ezt az új keresztény kultúrát nem lehet addig felépíteni, míg nem sikerül a krisztusi magaslatokra fölemelni annak alapját, a keresztény családi életet. Krisztus egyházának kiépítése, megerősítése nemcsak a papság feladata, hanem a híveké is. „Ne legyen meghasonlás a testben, hanem a tagok egymásért kölcsönösen szorgoskodjanak” – írja Szent Pál a korintusi levélben. Csak akkor fakad új élet az egyházban, ha nemcsak a püspökök és a papok, hanem az egész test s annak minden

tagja építi Isten templomát. Ha kereszténnyé válik a házasság, a családi élet, a szülők, a gyerekek, akkor megújul, megerősödik és egyre szebbé lesz Krisztus egyháza is.

A világ életében sok kegyetlenséget tapasztalunk. A gonoszság, a lázadások, robbantások új vérözöne készül elborítani a Földet, amint egykor a vízőzön elborította. Ha csakugyan így lenne és bekövetkezne a pusztulása mindannak, amit az emberi szellem évezredek alatt alkotott, a pusztító hullámok között Krisztus egyháza továbbinné küldetését az erős, tiszta, eszményi családok életével. Kellenek tanácskozások, szerződéses, egységes világvezetés, de kellenek a családokban

igazi édesanyák, édesapák. Apák kemény gerinccel, anyák meleg szívvvel, apák dolgozó élettel, anyák gondos kézzel. Apák és anyák, akik eszményei a keresztény házasság életnek.

A berlini Neues Múzeum lépcsőházát hatalmas történelmi festmények díszítik. A XIX. században élt híres német festő, *Kaulbach* művészi alkotásai (Bábel tornya, Jeruzsálem pusztulása, Görögország aranykora, A keresztes hadjáratok, A reformáció kora). Megrendítő jelenetekben festi meg Jeruzsálem pusztulást, a választott nép szenvedését. Lángokban áll a jeruzsálemi templom,

de lángoló kardokat tartanak kezükben az angyalok is. Ők megjelentek, hogy végrehajtsák a büntetést. Jobb oldalt látható a római légiók győztes vezére, Títus. Bal oldalt a háttérben tehetetlen dühvel vonulnak el a zsidó nép egykori vezérei. Középen a zsidó főpap áll, halálos rémülettel. Borzalom, kétségbeesés, reménytelen összeomlás árad az egész képről. De mégsem! A kép másik fele egészen másról tanúskodik. Keresztény család látható a képen, amint két öszvéren menekülnek az összeomló városból. Az egyikken egy anya ül két kicsinnyel, a másik öszvéren két gyermek. Előttük halad egy ifjú égre emelt tekintettel, zsolnárt énekelve. A sor végén az apa, szintén zsolnárt énekelve. Fölöttük angyalok lebegnek, a hit, a remény és a szeretet angyalai, de nem tüzes kard van a kezükben, hanem a menekülő család előtt viszik az Oltáriszentség sugárzó kelyhét. A monumentális képen van még egy jelenet. Az ítélet súlya alatt összeroppanó tömegeből három, rongyos ruhákban lévő gyerek kirohan, és könyörgő kézmozdulatokkal kérik: vigyetek magatokkal, ne hagyjatok elveszni. És az öszvérekről hívogatva, mosolyogva, szeretettel intget feljűk a keresztény család. Ha a világ meg akar menekülni az ehhez hasonló katasztrófáktól, az csak a keresztény családokon keresztül történhet. (folytatjuk)

Somlai József ny. plébános

REJTVÉNY

Helyettesítsd be az oldal alján megadott összes szót a megfelelő helyre. A szavakban található kiemeléseket egybeolvasva értelmes szót kapsz megfejtésül.

Az utolsó vacsora előkészítése (Lk 22,7-23)

Elérkezett a kovásztalan kenyér napja. Ekkor szokták _____ a húsvéti bárányt. Jézus elküldte Pétert és Jánost ezzel a megbízatással: „Menjetek, készítsétek el a _____, hogy elkölthessük.” „Hol készítsük el?” – kérdezték. „Menjetek a városba – felelte –, ott találkoztok egy vizeskorsót vivő emberrel. Menjetek utána abba a házba, ahová megy, s mondjátok meg a házigazdának: A Mester kérdezteti: Hol van a terem, ahol a húsvéti vacsorát _____ elkölthetem? És majd mutat nektek egy tágas, étkezésre berendezett emeleti helyiséget. Ott készítsétek el.” Elmentek, s úgy találtak mindent, ahogy mondta. El is készítették a húsvéti vacsorát. Amint elérkezett az óra, asztalhoz telepedett a tizenkét apostollal együtt. Így szólt hozzájuk: „_____ rá, hogy ezt a húsvéti vacsorát elköltssem veletek, mielőtt _____. Mondom nektek, többé nem eszem ezt, míg be nem teljesedik az Isten országában.” Aztán fogta _____, hálát adott és így szólt: „Vegyétek, osszátok el magatok között. Mondom nektek: nem iszom a szőlő terméséből addig, amíg el nem jön _____.” Most a kenyeret vette kezébe, hálát adott, megtörte és odanyújtotta nekik ezekkel a szavakkal: „Ez az én _____, amelyet _____. Ezt tegyétek az én emlékezetemre.” Ugyanígy a vacsora végén fogta a kelyhet is, és azt mondta: „Ez a kehely az új szövetség az én véremben, amelyet értetek kiontanak. De nézzétek, _____ keze is rajta az asztalon. Az Emberfia ugyan elmegy, de jaj annak az embernek, aki elárulja.” Erre kérdezgetni kezdték egymást, ki az közülük, aki ilyet tesz.

MI ATYÁNK...

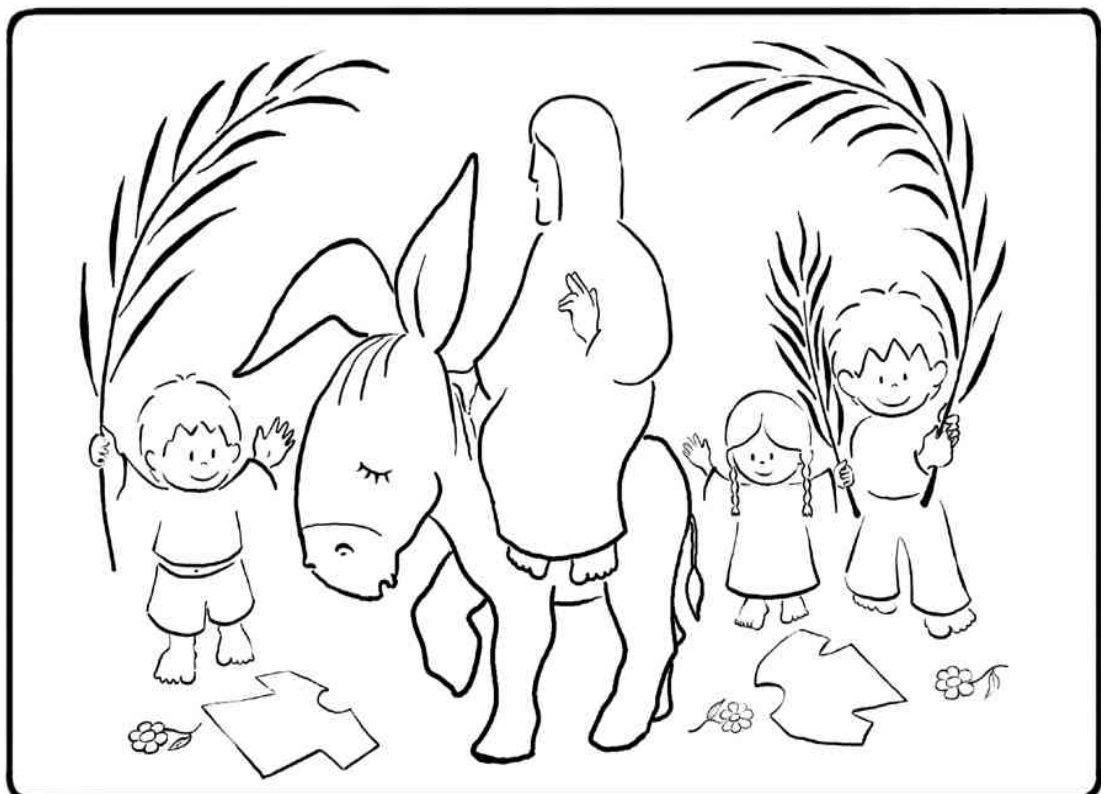
Ne mondd, „mi”,
Ha elszigetelten élsz önzőségben.
Ne mondd, „Atyánk”,
Ha nem viselkedsz mindennap
gyermekként.
Ne mondd, „aki a mennyekben vagy”,
Ha csak a földi dolgokra gondolsz.
Ne mondd, „szenteltessék meg a te neved”,
Ha nem tiszteld.
Ne mondd, „jöjjön el a Te országod”,
Ha ezt összekevered valamiféle anyagi eredménnyel.
Ne mondd, „legyen meg a Te akaratod”,
Ha nem fogadod el, amikor fájdalmas.
Ne mondd, „mindennapi kenyerünket”,
Ha nem aggódsz az éhezőkért.
Ne mondd, „bocsásd meg vétkeinket”,
ha haragot tartasz testvéreddel.
Ne mondd, „szabadíts meg a gonosztól”,
Ha nem foglalsz állást a gonosz ellen.
Ne mondd, „Ámen”,
Ha nem érted meg és nem veszed komolyan a Miatyánk szavait.

A rejtvény megfejtése:

FELTÁMADÁS

A KELYHET
AZ ÁRULÓ
AZ ISTEN ORSZÁGA
ÉRTETEK ADOK
FELÁLDOZNI
HÚSVÉTI VACSORÁT
TEŠTEM
SZENVEDEK
TANÍTVÁNYAIMMAL
VÁGYVA VÁGYTAM

*Az oldalt összeállította:
Csonkáné Kisréti Boglárka*

Szentmisék rendje

Hétfő: 18.00
kedd: 7.00
szerda: 18.00
csütörtök: 18.00
péntek: 7.00
szombat: 7.00; **18.00** (elővételezett)
vasárnap: **7.30; 9.00; 10.30**
Nagyarcsán április 10-én és 24-én
lesz szentmise **11.30**-tól.

Irodai órák a plébánián

hétfő: 15–18
szerda: 10–12
csütörtök: 10–12
péntek: 16–18

ÁLLANDÓ PROGRAMOK AZ EGYHÁZKÖZSÉGBEN

Helyszínek rövidítései:

T (templom) P (plébánia)

- Hétfő: 10–12 **Baba–mama klub** (P); 18.40–19.15 **bibliaóra** (T)
- Kedd: 15 órától engesztelő imaóra
A hónap 2. keddjén 20.30-tól a **MÉCS** család-közösség összejövétele (P).
- Szerdán azoknak a gyerekeknek, akik iskolájukban nem tudnak hittant tanulni, 18 órától **hittan foglalkozás** (P).
- Csütörtök: 17.30 **szenstégimádás** (T)
- Péntek: 16–17 **ifjúsági klub** (P); 17–18 **ifjúsági hittan** (P); 19–20 **felnőtt hittan** kéthetente (P)
- Szombat: 10–12 **Oratórium** (P)
- Vasárnap: 17.30–19.30 a **Vivace** Kórus próbája (P); **Kalász** összejövetel a hónap 2. vasárnapján (P)

ESEMÉNYEK

- **Nagyböjti lelkigyakorlatunkat** *Burger Ferenc* péceli plébános atya tartja, április 14-én, 15-én és 16-án az esti 18 órás szentmise keretében.
- **Nagycsütörtök:** 18 órákor szentmise az utolsó vacsora emlékére.
- **Nagypéntek:** 8 órákor keresztút, 18 órákor szertartás.
- **Nagyszombat:** reggel 8 órákor szentsegítkétel, egész nap lehet látogatni a szentsírt. **20 óra 15 perckor** kezdődik a szertartás a végén körmenet. *A húsvéti vigília egész ünneplése éjjel történik, ne kezdődjék a sötétség beállta*

GYERMEKI LÉLEK

Nem túl eredeti ötlet, film is készült már a témában, de azért képzeljük csak el, mi lenne, ha mostanában Jézus újra megjelenne a világban? Vagy átfogalmazva a kérdést a mai kor szellemének megfelelően: mi lenne, ha egy ember elkezdené magáról azt híresztelni, hogy ő Jézus? Hányan hinnék neki? Ha csodákat is művelne, az segítene? Az sem valószínű, hisz akkor meg biztosan a trükköt keresnék a csodák mögött.

Tovább bonyolítja a dolgot, hogy az evangéliumban is olvashatunk erről, mégpedig maga Jézus mondta, hogy sokan jönnek majd az ő nevében hamis Krisztusok és hamis próféta, akik különböző csodajeleket is művelnek. Ha viszont Tamás apostolra gondolunk, aki kételkedni próbált Jézus feltámadásában, az ő viselkedése is negatívnak számít. Az utókor máig használja a „hitetlen Tamás” szófordulatot.

Akkor hát mi a megoldás? Ha valóban Jézus jön el, akkor hiba a kételkedés, ha viszont egy hamis Krisztus, akkor meg a benne való hit a hiba. Hogy tudnánk mégis helyesen dönteni?

előtt, kéri a püspökök testülete. Ez az éjszaka a legszentebb számunkra, egybekapcsolódunk Krisztus feltámadásának misztériumával. Ehhez hozzátartozik a sötétség is. Mivel a nagyszombat nem böjti nap a sonkát már délután is meg lehet kóstolni, de a feltámadási körmenet után még jobban fog ízleni mindenkinek.

- **húsvétvasárnap** ünnepi miserend
- **húsvéthétfőn** 7.30; 18.00
- Az **isteni irgalmasság ünnepére** egyénileg kilenceddel készülünk. A kilencedet nagypénteken kezdjük,

A választ szintén a Szentírásban találjuk meg. Amikor Mária meglátogatta Erzsébetet, annak szíve alatt felujjongott a gyermek. Ehhez látnia sem kellett, elég volt megéreznie Megváltójának közeledését. De felidézhetjük az agg Simeon történetét is, aki „igaz és istenfélő ember” volt. Ő is azonnal felismerte a gyermek Jézusban a Messiást, egyáltalán nem kellett neki bizonygatni, hogy Jézus az, akire egész életében várt. Sőt, előtte a Szentlélek hangját is azonnal meghallotta, hogy most menjen a templomba.

Kijelenthetjük tehát, hogy a gyermeki tisztaságú lélek és az igaz és istenfélő élet lehetővé teszi számunkra, hogy felismerjük, ha maga Jézus jár köztünk, és azt is, hogy meghalljuk, ha Szentlelke által szól hozzánk. Igyekezünk hát minél többször megtisztítani a lelkünket, utána pedig minél tovább megőrizni ezt a tisztaságot igaz és istenfélő életvitellel, hogy el ne mulasszuk se Jézus egyetlen szavát, se a vele való találkozás egyetlen lehetőségét sem.

Csicsiri Ferenc

és lehetőleg mindennap délután három órákor, az irgalmasság órájában az irgalmasság rózsafüzérével együtt imádkozzuk. Az imádság szövege a padok mögötti asztalról elvihető.

- Az idei **HÁZASPÁR TALÁLKOZÓT** május 7-én tartjuk a plébánián, reggel 9-től délután 5-ig. Ebédre és a kisgyermek felügyeletéről idén is gondoskodunk. A részvétel ingyenes. Jelentkezni a sekrestyében, az ott található jelentkezési lapon, vagy a hazaspar.kistarcsa@gmail.com címre írt e-mail-lel lehet.

Kiadja: Kistarcsai Római Katolikus Egyházközség

Alapító: Somlai József c. apát; Felelős kiadó: Görbe József plébános

Főszerkesztő: Lauer Tamás; Társszerkesztő: Csicsiri Ferenc, Galántai Viktor

Korrektúra: Rochlitz Bernadett; Készült 400 példányban

A plébánia címe: 2143 Kistarcsa, Széchenyi u. 13. Telefon: 06 (30) 640–1359

Web: <http://kistarcsa.plebania.hu>; E-mail: kistarcsa@communio.hu